

vilkår fremgår af link til udbyders hjemmeside, eller

- 2) brev med besked om de nye vilkår, og hvor de nye vilkår er vedlagt på papir.

Det foreslås endvidere, at hvis brugeren ikke kan godkende ændringerne i rammeaftalen, der er til ugunst for vedkommende, skal vedkommende meddele udbyderen dette inden datoen for ændringernes ikrafttræden. Varslet skal indeholde oplysning om, at brugeren skal anses for at have godkendt ændringerne (den nye rammeaftale), hvis brugeren ikke inden ændringens ikrafttrædelsesdato har meddelt udbyderen, at brugeren ikke kan godkende disse. Meddeler en bruger, at vedkommende ikke kan godkende den nye (ramme)aftale betyder det, at der ikke foreligger en ny (ramme)aftale, og at den eksisterende aftale med brugeren samtidig er ophørt.

Til § 110

Til nr. 2

Det foreslås i nr. 2 at der indsættes en hjemmel i lov om finansiel virksomhed til at opkræve en årlig afgift for betalingsinstitutter og virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester. For betalingsinstitutter foreslås en årlig afgift på 60.000 kr. Der er herved lagt vægt på, at der skal føres et løbende tilsyn med, at disse virksomheder lever op til lovens krav til at opnå en tilladelse som betalingsinstitut, herunder lovens kapitalkrav. For virksomheder med begrænset tilladelse til at udbyde betalingstjenester foreslås en årlig afgift på 6.000 kr. Der er herved lagt vægt på, at en sådan tilladelse gives på lempeligere vilkår end der gælder for en tilladelse til at drive virksomhed som investeringsrådgiver, hvor afgiften udgør 10.000 kr. For de øvrige virksomheder, der er omfattet af lov om betalingstjenester, dvs. kreditinstitutter og udstedere af elektroniske penge, opkræves afgiften efter de almindelige bestemmelser i § 361, stk. 1, nr. 8, § 363 og § 364 i lov om finansiel virksomhed..

Afgiftsbestemmelsen vil blive taget op til revision efter en årrække med henblik på at vurdere, om erfaringerne med lov om betalingstjenester bør føre til en ændring af afgiftsbestemmelsen.

Til nr. 3 og 4

Direktivets art. 92 indeholder konsekvensændringer i bilag 1 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut for at bringe listen over aktiviteter, der er undergivet gensidig anerkendelse, i overensstemmelse med terminologien i betalingsinstitutedirektivet.

Bilag 1 i kreditinstitutdirektivet er gennemført i lov om finansiel virksomhed bilag 1 og 2, der indeholder en liste over henholdsvis tilladt pengeinstitutvirksomhed og tilladt kreditinstitutvirksomhed.

Ændringerne i kreditinstitutdirektivets bilag 1 gennemføres med forslaget til ændring af lov om finansiel virksomhed, jf. forslaget § 110, nr. 3 og 4.

Begrebet »betalingstjenester« i bilag 1, nr. 3 og bilag 2, nr. 4 erstatter det tidligere begreb betalingsformidling og skal efter forslaget forstås i overensstemmelse med definitionen af begrebet betalingstjenester i bilag 1 til lov om betalingstjenester.

Begrebet »Udstedelse og administration af betalingsmidler (kreditkort, rejsechecks, bankveksler) i bilag 1, nr. 4, og bilag 2, nr. 5, erstattes efter forslaget med udstedelse og administration af andre betalingsmidler (for eksempel rejsechecks og bankveksler) i det omfang de ikke er dækket af begrebet betalingstjenester. Efter ændringen vil kreditkort ikke længere være omfattet af dette punkt. Dette skal ses i lyset af, at kreditkort er en betalingstjeneste og derfor vil være omfattet af nr. 3 i bilag 1 og nr. 4 i bilag 2.

Til § 111

Det foreslås at ophæve lov om grænseoverskridende pengeoverførsler, som gennemfører direktiv 97/5/EF om grænseoverskridende pengeoverførsler. Dette direktiv ophæves af betalingsinstitutedirektivet, fordi sidstnævnte direktiv erstatter bestemmelserne i direktiv om grænseoverskridende pengeoverførsler.

Til § 112

Der er tale om en konsekvensændring af lov om visse forbrugeraftaler som følge af betalingsinstitutedirektivets ændring af direktiv 2002/65/EF om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugere.

Som anført under bemærkningerne til § 44, stk. 3, følger det af betalingsinstitutedirektivets artikel 31, 2. pkt., og artikel 90, stk. 1, at oplysningskravene i direktiv 2002/65/EF erstattes med betalingsinstitutedirektivets oplysningsregler. Dette gælder dog ikke for så vidt angår de oplysninger, der følger af artikel 3, stk. 1, nr. 2, litra c-g, nr. 3, litra a, d, og e og nr. 4, litra b, i direktiv 2002/65/EF. Disse oplysninger skal således fortsat gives, når der er tale om fjernsalg af betalings-tjenester til forbrugere.

De nævnte oplysningsforpligtelser i direktiv 2002/65/EF er gennemført ved forbrugeraftalelovens § 13, stk. 1.

Med bestemmelsen præciseres det, hvilke forpligtelser til at give forudgående oplysninger, der gælder, når en ydelse både er omfattet af reglerne om fjernsalg